

Nedeľa 25. 2. 2018, 14:00, Zürich, Švajčiarsko

„Pamätaj na moje trápenie a na moje blúdenie sem a ta, na palinu a na jed. Istotne budeš pamätať, keď aj je moja duša zohnutá vo mne. Toto vše odpoviem svojmu srdcu; preto sa nadejem: Je to mnohonásobná milosť Hospodinova, že sme nevyhynuli docela; lebo neprestali Jeho zľutovania. Sú nové každého rána; veľká je Tvoja vernosť. Mojm dielom je Hospodin, hovorí moja duša; preto sa nadejem na Neho. Dobrý je Hospodin tým, ktorí očakávajú na Neho, duši, ktorá ho hľadá. Dobre je, aby dúfal človek a mlčky očakával na spasenie Hospodinovo. Dobre je mužovi, aby niesol jarmo vo svojej mladosti. Nech sedí o samote a mlčí, keď naloží na neho. Nech vloží svoje ústa do prachu, azda je ešte nádej. Nech podá svoje líce tomu, kto ho bije; nech sa nasýti potupy. Lebo Pán neodvrhne na veky. Lebo hoci aj zarmúti, zase sa zľutuje podľa množstva svojej milosti.“ [Plač 3:19-32]

[brat Miskys: správa z cesty]

Vďaka buď Pánu. Baptistický kazateľ tam začal zhromaždenie v mene trojice a my sme spočiatku vôbec nevedeli, čo sa deje. Potom však prišlo Slovo Pánovo a smeli sme zvestovať okrem iného aj na tému božstva. Povedali sme jednoducho to, čo je nevyhnutné: že neexistujú traja veční, ale len jeden večný Boh. Tento baptistický kazateľ ma potom po bohoslužbe objal a povedal: „Po prvýkrát som počul pravdu až z tvojich úst.“ Bolo jednoducho nádherné, že Pán všetko viedol ku cti Svojho mena.

Mám tiež premocnú správu zo zhromaždení v Pakistane, z ktorých sme priniesli niekoľko fotografií. Viete, že v roku 1972 som bol v rôznych mestách Pakistanu. Tentokrát som bol v meste Lahore, kde sa ľud zišiel skutočne zo všetkých strán, aby počuli Božie Slovo. V hlavnom zhromaždení, ktoré sa konalo na otvorenej ulici v kresťanskej štvrti tak, ako som to v moslimskej krajine ešte nikdy nezažil, bolo napravo aj naľavo zhromaždených spolu viac ako 5 000 ľudí, aby počuli Pánovo Slovo. Môžete si niekoľko tých výtlačkov vziať zo sebou.

Nech je Pánu vzdaná vďaka za to, že môžeme niesť poslednú zvesť do celého sveta. Bolo pre mňa premáhajúce, že máme možnosť vysielat' prostredníctvom televízie súčasne na viacerých kanáloch. Až doteraz sme po celom svete mali 56 staníc, ktoré prinášali pravidelne každý piatok moje anglické kázania. Teraz je to už 72 staníc, ktorými vieme dosiahnuť údajne 10 – 12 miliónov ľudí vo všetkých národoch a jazykoch. Sme za to Pánu veľmi vďační. Spolu s bratom Michaelom, ktorý ma prekladal, ako už dosvedčil brat Miskys, sme v rovnakom Duchu a sme rovnako uchvátení Slovom, ktoré zvestujeme. To, čo zvestujeme, totiž nie je žiadna teória, ale všetkým národom a jazykom nesieme sväté zjavené Slovo. Aj dáma, ktorá viedla obe tieto vysielania, nahlas zvolala: „Môj Bože, hallelujah, to som ešte nikdy nepočula!“ Nech ju Boh požehná. Je nádherné, že v moslimskej krajine máme slobodu zvestovať Slovo. Dokonca aj vláda dala k dispozícii auto a policajný sprievod. Boh sa o všetko postaral. Jemu buď česť na všetky veky. Nech Pán požehná aj všetkých, ktorí sú dnes pripojení cez internet a počúvajú po celej zemi.

Chcel by som v krátkosti spomenúť dve veci, ktoré mnou pohybujú. Jednou sú udalosti spojené s Jeruzalemom, totiž že najneskôr do 14. mája má byť veľvyslanectvo USA presťahované do Jeruzalema. Je to jednoducho nádherné rozhodnutie, ktoré patrí k Božiemu spásnemu plánu. Patrí k tomu však aj to, že všetky národy sa proti tomuto rozhodnutiu postaví a zhromaždia sa proti Jeruzalemu. Musí sa naplniť aj to, čo je napísané v Joelovi, že sa všetky národy zhromaždia v Jozafatovom údolí a budú tiahnuť proti Jeruzalemu [Joel 3:2:12]. Kto už niekedy bol na hore Karmel, môže odtiaľ vidieť Jezraelské údolie, kde sa zhromaždí toto vojsko spojených národov, aby potom spoločne prežilo konečnú porážku. My žehnáme Jeruzalemu, žehnáme Izraelu, ale modlíme sa aj za všetky ostatné národy, aby pri nich naplnilo, že všetci, ktorí pozostanú po poslednom boji, prídu do Jeruzalema, aby ich Pán vyučil Svojej ceste. Všetko je napísané v prorockom Slove a aj súvislosti zo súčasného diania je možné ľahko vyhľadať na internete – kedy bola Balfourova deklarácia, čo sa dialo v roku 1917, udalosti

roku 1947 a 1948. Všetko dnes môžeme čítať a byť informovaní o všetkom, čo sa deje v našom čase a ako sa pred našimi očami naplňajú biblické proroctvá. Nás viac zaujíma tá druhá časť, totiž to, čo učinil v našom čase Boh.

Prepáčte, ak stručne zmienim Billyho Grahama, ktorý bol vo veku 99 rokov zavolaný domov. Bol označovaný za „guľomet Boží“ a mal heslo, ktoré som si poznačil: „Biblia hovorí...“, ktoré používal v každom kázaní, keď volal ľudí ku rozhodnutiu pre Krista. Ja som ho dvakrát osobne počul a z jeho úst slová nazaj vychádzali ako z guľometu a stále znova opakoval „Biblia hovorí...“ Potom mi však prišla myšlienka, že Bohom poverený a poslaný brat Branham nielen hovoril „Biblia hovorí...“, ale skutočne zvestoval to, čo Biblia hovorí. To je veľký rozdiel! Brat Branham vystúpil v roku 1933 a poprvýkrát krstil. Billy Graham prvýkrát vystúpil v Los Angeles v roku 1949 a skrze neho započalo i vyvrcholilo protestantské prebudenie.

Čo je však platné ľuďom stále opakovať: „Biblia hovorí...“, keď im nie je zvestované to, čo Biblia naozaj hovorí?! To skutočne nanovo trhá moje srdce. Nedokážete si predstaviť, čo sa vo mne odohráva. O Billym Grahamovi hovoria, že priviedol ku Kristu 200 miliónov ľudí. Brat Branham raz povedal, že je v spojení s približne 10 – 12 miliónmi ľudí. Našou otázkou, obzvlášť mojou, však je, či sme len v spojení s človekom alebo sme boli privedení do spojenia s Bohom?! Ako často to musím opakovať bratia a sestry: Božiemu služobníkovi sa má podariť skrze zvestovanie spojiť ľudí so Spasiteľom, nie so sebou a svojím povoláním. To všetko k tomu samozrejme patrí, pretože aj Pán povedal:

„Kto vás prijíma, Mňa prijíma, a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal.“ [Mt 10:40]

Je však dôležité uvedomiť si, bratia a sestry, koľko ľudí v našom čase len hovorí o prorokovi, no mňa nenávidia smrteľnou nenávisťou. Smrteľnou nenávisťou. Neexistuje žiadna nenávisť, ktorá by bola väčšia a zlostnejšia ako nenávisť bratov, ktorí uznávajú brata Branhama ako proroka, no potom uverili rôznym učeniám o siedmich hromoch, „parusii“ a iným

a vyhlasujú, že „Frank neverí tomu, čo povedal prorok, a preto sa musí stať a zaznieť to alebo ono...“

Bratia a sestry, kiež by títo ľudia pochopili, že na zemi neexistuje človek, ktorý by si vážil a ďakoval za to, čo Boh skrze jedinečnú službu brata Branhama, viac ako ja. Smiem stále znova povedať: Boh jednoducho daroval milosť, že som od prvého zhromaždenia v roku 1955 vedel, že tento muž je muž poslaný od Boha. Nikto nemôže konať to, čo sa tam dialo, jedine ak by bol Boh s ním. Sme za to veľmi vďační. Ten istý Boží muž však dostal poverenie priniesť poslednú zvesť, ktorá predíde príchodu Krista. Tento Boží muž nahlas a zreteľne povedal: „Nie, že by som ja predišiel druhému príchodu Krista, ale zvesť predíde druhému príchodu Krista.“

Bratia a sestry, až do decembra 1965 svet nepočul o zvesti vôbec nič. Brat Branham všade slúžil evanjelizačné bohoslužby a po otvorení pečatí v marci 1963 už viac nečinil žiadne zahraničné cesty. Keď cestoval do Južnej Afriky, dostal do pasu pečiatku: „Nesmie mať účasť na náboženských zhromaždeniach.“ Vrátil sa odtiaľ s ťažkým srdcom a podal o tom stručnú správu.

Ak sa jedná o Zürich, tak zhromaždenia brata Branhama a Billyho Grahama boli naraz – jedno skončilo a druhé začalo. Boh daroval milosť, že všetci, ktorí sú určení k večnému životu, veria Božej zvesti. Bratia a sestry, ako zvolal prorok Izaiáš v kapitole 53:

„Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodinovo?“ [v. 1]

Pred krátkym časom sme na tomto mieste zdôraznili miesto Písma: **„Čo ste vyšli vidieť? ... Koho ste vyšli počuť“** [Mt 11:7] Za akým účelom sme vyšli zo všetkých smerov viery my? Čo sme chceli vidieť? Nejakého biskupa alebo osobnosť? Nie. Chceli sme počuť toho, ktorého Boh zaslúbil pre náš čas, a z celého srdca veríme, že sme sa skutočne veľmi priblížili ku koncu.

Ešte nikdy neboli skúšky v rodinách, v manželstvách alebo medzi mladými a všade inde také ťažké ako teraz. Pánu buď

však vďaka. Ako sme čítali v Plači Jeremiáša, Pánu sme mohli dôverovať v každej situácii. [Pl 3:20-42]. Aj na nás sa vzťahuje presne to, čo Pán povedal v súvislosti s Izraelom [Jn 15:20]:

„Ak Mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať.“

Presne tak, ako nemal ani národ izraelský, Židia, na zemi žiadneho útočiska. Nechcem to vôbec čítať, ale aj Billy Graham raz urobil na adresu Židov jednu poznámku, ktorú vlastne nikdy nemal urobiť a za ktorú sa potom ospravedlnil slovami: „Neprijímate to, čo som povedal, prijmite moje ospravedlnenie.“ Človek ľahko niečo povie, no potom nie je až také jednoduché ospravedlniť sa a vziať to späť. Zostáva to jednoducho v srdciach ľudí.

My Izraelu žehnáme. Dovoľte mi povedať, skôr ako vojdem ďalej do preberania Slova: Aj to čo sa teraz deje – zhromažďovanie Izraela – v Písme stojí napísané [Jr 31:10, Ez 11:16-17]:

„Ten, ktorý rozptýlil Izraela, ho zasa zhromaždí...“

A toto zhromažďovanie nastalo. Môžem vám prezradiť, ak Pán dá, 14. 5. mám túžbu byť v Jeruzaleme v deň 70. výročia založenia štátu Izrael a tam na tom mieste ďakovať môjmu Bohu, Bohu Izraela, ktorý bdie nad Svojím Slovom a všetko, čo zaslúbil, napĺňa pred našimi očami. Sme stále nanovo zvoľať to, čo Pán povedal:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ [Lk 21:28]

Vráťme sa ešte na okamih k tým slovám [Billyho Grahama]: „Biblia hovorí...“ Áno, vážený pane, čo hovorí Biblia o stvorení, o Stvoriteľovi a čo si o tom hovoril ty? Čomu si ty veril? Je veľmi ľahké používať tieto slová, no čo si hovoril o krste a biblických učeniach? Len slová „Biblia hovorí...“ mi nestačia!

Sme ešte raz zdôrazniť, že brat Branham nepoužíval len slová „Biblia hovorí...“, ale bol Bohom použitý k tomu, aby nám zvestoval to, čo Biblia skutočne hovorí! Povedzte predsa Amen!

V našom čase ide o to, čo hovorí o stvorení Biblia a nie niekto, kto vymyslel evolúciu. Pán Darwin bol farárom, no zostal

sklamany, keď jeho dcéra vo veku 11 rokov zomrela na tuberkulózu. Plný sklamaní odpadol od viery a začal rozširovať myšlienku evolúcie. Nie!

„Na počiatku stvoril Boh nebesia a zem.“ [1M 1:1]

Čo hovorí Písmo o božstve? Nie tri osoby, ale jeden večný, pravý Boh, ktorý sa zjavil ako Otec v nebesiach vo Svojom jednorodenom Synovi, aby uskutočnil Svoj spásny plán a v nás sa zjavil skrze Ducha Svätého. Boh nad nami, Boh medzi nami a Boh v nás – tri zjavenia jedného Boha, aby nám bol z milosti otvorený prístup do synovstva – Galatským 4. Keď prejdeme k Rimanom 5 a čítame:

„Ospravedlnení súc tedy z viery máme pokoj bližiť sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista...“ [v. 1]

Nielen viera v ospravedlnenie, ale viera v ospravedlnenie skrze drahú a svätú krv, ktorá bola za nás preliata. To nás vedie späť do 2. Mojžišovej 12:13:

„...a keď uvidím krv, preskočím vás, a nebude medzi vami rany zahubiť...“

V krvi Božieho Baránka nie je len vykúpenie, odpustenie, zmierenie a plná spása, ale aj posvätenie. Sme v tejto krvi vykúpení, ospravedlnení a posvätení [Žd 10:10]. K tomu patrí miesto z Jána 17:17:

„Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“

Krvou vykúpený zástup, ktorý bol posvätený skrze krv Baránka, bude potom skrz-naskrz posvätený skrze Božie Slovo, pretože my sme tí jediní, ktorí Božie Slovo zo srdca prijali, uverili a dostali zjavené. Pre nás to nie je teoretická prednáška na biblickú tému, ale prítomnosť Božia zjavená pri tých, ktorí zo srdca veria a sú z milosti spojení s Bohom.

Mám poznačených 153 biblických miest, ktoré som použil v poslednom obežníku. Žijeme jednoducho v Božom Slove. Ak to smiem spomenúť – hľadím späť na presne 70 rokov v Božom kráľovstve. V roku 1948 som môj život posvätil Pánu. V stanovnej misii kázal evanjelista skutočne uchopený Božím Duchom a my všetci, ktorí sme to kázanie počuli, sme nemohli inak, ako

rozhodnúť sa pre Pána, poslúchli sme volanie, prijali Pána ako Spasiteľa a odpustenie hriechov ako Boží dar milosti. V roku 1948 nebolo len založenie štátu Izrael, bol to mimoriadny rok aj pre mňa. Smiem povedať, že som každý deň od samého začiatku Bibliu čítal s vnútornou túžbou. Od samého začiatku bolo pre mňa Slovo Božie jednoducho Božím Slovom a som za to Pánu vďačný.

Oslovil ma brat Jean-Lambert, ktorý počul moje svedectvo z poslednej januárovej nedele roku 1981. Kto z vás tu bol v roku 1981? Môžete si na to spomenúť. V januári 1981 som ležal v nemocnici s tropickou maláriou, lekári sa ma už vzdali, ležal som v miestnosti na umieranie oddelený závesmi napravo aj naľavo. Červené krvinky už boli zničené a nič viac nebolo možné urobiť. Lekár, profesor Becker, povedal: „Už je neskoro, nemôžeme už urobiť nič viac.“ Chcel som Pánu už len povedať: „Pane, ako pred Tebou stojím?“ Nedokázal som to však viac vysloviť, nemal som dosť síl. V ďalšom okamihu som bol skutočne vzatý z tela pod modré nebo a hľadel som doprava. Videl som zástup vykúpených, všetci boli mladí, všetci boli odetí v žiarivo lesklom bielom rúchu, a spoločne sme stúpali stále vyššie a vyššie. Bolo to jednoducho nádherné. Lekári sa ma už vzdali, no ja som z nemocnice odišiel 15. 1. na vlastnú žiadosť. Poslednú nedeľu v januári 1981 som už bol v Zürichu a mohol som vydať svedectvo o tom, čo Boh z milosti učinil. Pán mi z milosti daroval druhý život, aby bola Božia zvesť nesená ďalej do celého sveta. Koľko prežití by som mohol zmieniť o tom, čo Boh konal, o pokynoch, ktoré z milosti daroval...

Teraz by som chcel však čítať niekoľko biblických miest, pretože nie sme na tomto mieste na to, aby sme počuli svedectvá, aj keď ma to veľmi potešuje a verím, že nás všetkých. Čas milosti totiž vtedy ešte neuplynul, dovtedy som totiž navštívil len približne 86 krajín. Dodnes som však osobne navštívil 165 krajín.

Aj to som povedal už minule: Počas uplynulého prvého víkendu v mesiaci sme mali doposiaľ najviac pripojených súrodencov z celého sveta – 2 210 pripojení z miest, kde ľudia

počuli a videli, čo zvestujeme. Bratia a sestry, predstavte si, že v Zürichu alebo Krefelde je pri bohoslužbe zvestované Slovo a v 172 krajinách sa pripájajú tisícky ľudí, aby počuli a mali účasť na tom, čo Boh v našom čase koná, a vo viere a poslušnosti prijali a prežili svoje vyvolanie von, oddelenie a prípravu na slávny deň návratu Ježiša Krista.

Všetci viete, čo som Pánu povedal, keď som sa vrátil z pohrebu brata Branhama. Ako sľub som mu povedal: „Pane, budem činiť všetko, čo si mi prikázal, no mám pred Tebou jednu prosbu – aby všetci, ktorí budú počuť Tvoje Slovo z mojich úst a zo srdca mu uveria, boli pri tom, keď nastane vytrhnutie.“ Neprichádzam len pre to, aby som kázal, ale pre to, aby sme spolu z milosti prežili našu prípravu a skutočne prijali a uchopili všetko, čo pre nás Boh pripravil.

V 1. Timoteovi 6:13-15 čítame známe slová [podľa nem. prekladu]:

„Prikazujem ti pred Bohom, ktorý oživuje všetko, a pred Kristom Ježišom, ktorý osvedčil dobré vyznanie pred Pontským Pilátom: Vykonávaj poverenie tak, aby si bol nepoškvrnený a bezúhonný až do zjavenia sa nášho Pána Ježiša Krista, ktoré ukáže vo vlastných časoch ten blahoslavený a jediný Mocnár, Kráľ kraľujúcich a Pán panujúcich, ktorý má sám jediný nesmrteľnosť a býva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí ani nemôže vidieť, ktorému česť a večná sila. Amen.“

Všetci poznáte Bibliu a to, čo je v nej napísané. Bratia a sestry, stále nanovo zdôrazňujeme: Veríme, že Boh teraz volá Svoj ľud von – a to sa deje tak iste, ako boli i Židia zhromaždení zo všetkých národov a národností a boli privedení späť do krajiny zaslúbenia.

Prepáčte, ak dnes ešte raz zmienim holokaust. Bolo to to najhroznejšie, čo sa kedy na zemi stalo. Všetci viete, že 2. svetová vojna nepriniesla iba 60 miliónov mŕtvych, ale aj 6 miliónov mŕtvych Židov – mužov, žien, detí i kojencov [Mt 10:22, Jn 16:2].

„Vtedy vás vydajú v súženie a budú vás zabíjať, a budete nenávidení od všetkých národov pre moje meno.“

„Vypovedia vás zo synagóg, ba ide hodina, aby každý, kto vás zabije, sa domnieval, že tým koná Bohu službu.“

Určite si môžete spomenúť, ako som 3. 12. 1962 sedel pri stole s bratom Branhamom a čo mi povedal predtým, ako slovo po slove zopakoval to, čo mi Pán prikázal 2. 4. 1962. Na moje srdce obzvlášť ťažko doliehalo to, čo sa dialo počas holokaustu. Nedokážem to vysvetliť, no niesol som to ako odsúdenie, ktoré nado mnou spočívalo a ťažilo ma. Skutočne som si myslel, že na našej krajine leží zlorečenie. Ale potom...! Potom však všemohúci Boh z milosti zjavil túto vec bratovi Branhamovi a on mi musel 3. 12. 1962 povedať: „Brat Frank, na Nemecku neleží žiadna kliatba. Boh bude volať k zodpovednosti tých, ktorí to urobili.“ Dokázate si predstaviť, aké zo mňa spadlo bremeno? Boh aj dnes vie, čo trápi a ťaží teba alebo mňa. Pán chce v tomto zhromaždení vyriešiť naše problémy, zodpovedať naše otázky, chce poznať naše núdze a my mu ich smieme priniesť a On má pre nás vždy správne Slovo v správny čas.

Napriek tomu nám je stále znovu pripomínané, čo sa stalo s ľuďmi izraelským počas holokaustu, a sme Bohu zo srdca vďační, že náš Pán dal zaslúbenie a hovorí v Zjavení o tých posledných, ktorí k tomu budú pridaní a volajú k Bohu po pomste [Zj 6:10]. Židovskí mučeníci sa pýtajú:

„Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi?“

Potom zaznela odpoveď:

„...a bolo im rečené, aby odpočívali ešte krátky čas, až sa doplní počet aj ich spoluslužobníkov a ich bratov, ktorí majú tiež byť zabití ako aj oni.“ [v. 11]

Je to skutočne súženie, skrze ktoré musí prechádzať Izrael aj Cirkev presne tak, ako ním šiel i náš Pán. On nemal „ustlané na ružiach“, nie, šiel na kríž neuznaný a s tým najväčším opovrhnutím. On vzal na Seba všetku potupu a posmech, nepriatelia sa mu posmievali hovoriac:

„Prorokuj nám, Kriste, kto Ťa uderil!“ [Mt 26:28]

On však zomrel za teba, za mňa. Prijmi aj ty túto potupu a posmech. Na zemi musíme prechádzať cez rôzne súženia, ale náš domov je tam vo výšinách, kde nie je viac ani stopy po trápení a bolesti [Zj 21:4]. Krvou vykúpený zástup znovuzrodený skrze Božieho Ducha k živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych našiel u Boha milosť. Odpustite mi, ak to tu dnes opakujem: Ten veľký evanjelista síce neustále zdôrazňoval „Biblia hovorí...“, no nezvestoval to, čo Biblia naozaj hovorí. Potom prichádzame k tomu, že Boh skutočne vyslovil povolanie a poslanie, dal zaslúbenie, že pred veľkým a strašným dňom Pánovým pošle proroka ako Eliáša [Mal 4:5]. Za akým účelom? Aby navrátil srdcia Božích detí k viere otcov tak, ako to bolo na počiatku [Lk 1:17]. Áno. Nie len hovoriť: „Biblia hovorí...“, ale: Čo Biblia povedala tebe a mne? A tomu veríme z celého srdca.

Viete, čo sa vo mne odohráva, keď na to myslím? Prepáčte, ak to tu tak ešte raz hovorím: Od roku 1948 som zažil všetkých veľkých evanjelistov, či to bol Oral Roberts, Tommy Osborn, Tommy Hicks, David Du Plessis (pre ktorého som prekladal) a mnoho iných, bol som na mnohých konferenciách a kongresoch, obzvlášť v USA. Kto z nich však zvestoval pravé Slovo? Kto hovoril o božstve, o krste, o krste Duchom, o znovunapravení a zaslúbení, ktoré Boh daroval pre náš čas?! Všetci budovali vlastné kráľovstvá. Tu je to možno 20 miliónov, tam jeden alebo dva milióny, ale všetci nábožným spôsobom vedení pomimo toho, čo Boh zaslúbil pre náš čas. S množstvom hudby, nadšením a mocným „Halleluja!“ prešli pomimo toho, čo Boh pre tento čas od večnosti predurčil. Pre nás to však znamená všetko. Uvedomujete si, čo sa vo mne odohráva? Mal som milosť prežiť jedno aj druhé a potom z milosti poznať, že tu, pred našimi očami, sa nie len hovorí „Biblia hovorí...“, ale zvestuje sa to, čo Biblia skutočne hovorí, a naplňa sa Božie Slovo. Povedzte raz Amen! Tu sa skutočne zvestuje, čo Biblia hovorí.

Náš Pán hovorí [Jn 6:35:47, 11:25-26]:

„...kto verí vo Mňa tak, ako hovorí Písmo...“

Sme vďační, že k viere podľa Písma smieme pripojiť poslušnosť a vo všetkom vrátane krstu nasledovať to, čo Písmo hovorí. Ešte stále stojí napísané:

„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený, a kto neuverí, bude odsúdený.“ [Mk 16:16]

Poslušnosť patrí ku viere. Som presvedčený, že žiadny z nás nejedná a neputuje úmyselne v neposlušnosti. Všetci sme sa stali poslušnými Božími deťmi, ako to píše Pavol v 12. kapitole – posvätili sme náš život Bohu, vieru sme spojili s poslušnosťou tak ako Abrahám a z celého srdca veríme každému Božiemu Slovu. [Žd 11:8, 17]

Zhrňme, o čo dnes ide.

Pohliadli sme na Jeruzalem a som Bohu v tejto súvislosti obzvlášť vďačný za to, čo sa práve deje. Jeruzalem je kameňom veľkej ťarchy pre všetky národy [Zach 12:3]. Všetci sa zhromažďujú, všetci sú proti prezidentovi USA aj proti Izraelu a teraz to bude zjavené. Potom sa naplní Písmo o tom, že všetky národy sa zhromaždia v údolí Jozafata a potiahnu proti Jeruzalemu. Potom sa s nimi Boh vysporiada ohňom a sírou z nebies, učiní tomu koniec a potom nový začiatok. [Joel 3:1-21] Úvod k tomu sa však stal pred našimi očami realitou. Už to viac nie je možné vrátiť späť, jedna vec za druhou sa dejú pred našimi očami a my z milosti prežijeme všetko, čo Boh určil pre náš čas. Večne verný Boh vyvoláva Svoj ľud zo všetkých národov a jazykov skrze poslednú zvesť, ktorá predíde druhému príchodu Krista. Veríme, že sme teraz tak ďaleko, aby sme mohli povedať: **„Maranatha, prídi skoro...“** [Zj 22:17]

Dovoľte mi aj to povedať ešte raz: Nežijeme len v konečnom čase, dorazili sme na koniec času konca. V každej situácii, vo všetkom prenasledovaní, opovrhnutí a vo všetkých okolnostiach zostaňme verní Pánu a to, čo Boh s nami učinil, si vezme so sebou do večnosti. Smieme povedať: **„Pane, Ty si s nami učinil veľké veci, jasajúc Ťa vzývame z prachu.“** [slová piesne]

Ani pre mňa čas nezostal stáť. V roku 1948 som mal 14 rokov a dnes mám 84. Posledná cesta priniesla mnoho bezsenných

nocí a letov s prestupmi so všetkým, čo k tomu patrí. Nie je to viac pre mňa jednoduché, no Pánu buď vďaka, že vždy, keď malo byť zvestované Slovo, Boh nanovo daroval milosť. Nedokážete si však predstaviť, aké „Amen“ a „Hallelujah“ znie od 5 000 ľudí, ktorí sa zišli pod holým nebom na ulici a posadali si na zem. Boli vďační, že mohli ešte raz počuť Božie Slovo a nanovo urobiť svoje rozhodnutie pre Pána, a hlas týchto zástupov stúpa nahor k trónu milosti.

Zostáva nám len ďakovať Pánu za to, že vo všetkých národoch a jazykoch má Svoj krvou vykúpený zástup tých, ktorí boli pred založením sveta vyvolení k tomu prijať to, čo Boh učinil v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, pre teba a pre mňa – preliatu krv, zmierenie a všetko, čo nám Boh z milosti daroval. Potom príde posvätenie v Jeho svätom a drahom Slove – ani jeden jediný výklad – ani v súvislosti so Zjavením 10. To je vec, ktorú mi zazlievajú „hromoví“ bratia, pretože brat Branham síce hovoril viac ako 70-krát o hromoch, no títo bratia nechápu celú súvislosť. Brat Branham 6 mesiacov predtým, ako sa to stalo, videl vo videní zjavenie nadprirodzeného oblaku so siedmimi anjelmi vo forme pyramídy, 42 míľ na sever od Tucsonu v Arizone, na hore Sunset. Pri tomto premocnom prežití 28. 2. 1963 sa to stalo – v okamihu, keď sa zjavil tento nadprirodzený oblak, prišla búrka a zemetrasenie a zaznelo sedem mocných nadprirodzených hromov, ktoré otriasli celým okolím. Brat Branham v tejto súvislosti stále znova hovoril, že v tých mocných hromoch mu zaznel hlas: „Vráť sa do Jeffersonville, pretože bude otvorených sedem pečatí.“ Preto brat Branham v tejto súvislosti stále znova zmieňoval sedem hromov a Zjavenie 10, no ja predsa presne viem, čo tým mienil a čo chcel povedať.

So svätým rešpektom pred Božím Slovom – Ján mal zapísať všetko, čo videl, do knihy a poslať ju siedmim zborom [Zj 1:1-4]. No keď vydalo svoj hlas sedem hromov, z nebies zaznelo [Zj 10:4]:

„Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!“

Potom mlčím aj ja, nechávam to zapečatené, nemám k tomu vôbec čo povedať, ale ďakujem Bohu za mocné prežitie,

pri ktorom Všemohúci zostúpil v nadprirodzenom oblaku. Všetci viete, že časopis Science (Veda) fotografiu oblaku zverejnil tak, akoby Pán pozeral dolu na zem. Potom však anjel Pána, stojac po pravici brata Branhama povedal: „Obráť tú fotografiu doprava!“ A potom v tomto oblaku uvidel Pánovu tvár.

Bratia a sestry, nedokážete si predstaviť, čo to všetko pre mňa znamená, byť oboznámený so službou brata Branhama, so všetkými jeho kázaniami, ktoré mi boli zasielané, a vedieť, čo a v akej súvislosti povedal. Potom ale prichádzajú bratia, ktorí v roku 1963 ešte ani vôbec neboli na svete a chcú ľuďom zvestovať tajomstvo siedmich hromov. Brat Frank však potom prirodzene musí povedať: „Boh povedal skutočne len to, čo stojí napísané v Biblii, a len to nám chce i dnes povedať!“ Všetko ostatné musíme prenechať Bohu. Potom prichádza odpoveď: „Milujeme brata Branhama, no teba nenávidíme.“ Nuž potom to tak má byť. Nenávisť však v každom prípade neprichádza od Boha. Stojí napísané:

„Milujte svojich nepriateľov.“ [Mt 5:44]

Kde sa objavila prvá nenávisť? U Kaina, ktorý vybudoval oltár, modlil sa, priniesol naň obeť, ktorá sa však Bohu nepáčila. Potom prišla nenávisť a závisť, ktorá viedla až ku smrti [1M 4:8]. Nech Boh daruje milosť všetkým bratom, ktorí sa stali vrahmi, aby sa v poslednom okamihu ešte mnohí prebudili. Je totiž napísané:

„Ten, kto nemiluje brata, zostáva v smrti. Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrahom, a viete, že niktorý vrah nemá večného života, zostávajúceho v sebe.“ [1J 3:14-15]

Nie. Život z Boha je večný život a kto prijal tento život, dostal tiež Božiu lásku, pretože Božia láska je do našich srdcí vyliata skrze Svätého Ducha [Rm 5:5]. My však všetkým odpúšťame a prosíme, aby bolo všetkým odpustené, no je potrebné zdôrazniť – pravá Nevesta Baránka verí len Božiemu Slovu, len tomu, čo stojí napísané v Božom Slove. Len pravá nevesta Baránka, ako to spievali aj speváci v prvých piesňach, len múdre panny z Matúša 25, zostanú v Slove, v Božej láske, nanovo naplnia lampy olejom a vo viere a poslušnosti prežijú

svoju záverečnú prípravu. Jemu, jedinému všemohúcemu Bohu buď česť a chvála! On si spomenul na Svoju zmluvu a zaslúbenia a na konci času nám daroval milosť nie len môcť povedať „Biblia hovorí...“ alebo „Prorok povedal...“, ale zvestovať to, čo Boh vo Svojom Slove skutočne hovorí. Všetci, ktorí chodia kade-tade a hlásajú len „Prorok povedal...“, „Prorok povedal...“, by sa mali hanbiť a činiť pokánie vo vrecovine a popole a vrátiť sa späť k Bohu s prosbou o odpustenie a povedať „Pane, odpusti nám, aj my by sme chceli pred Tebou obstať, aj my by sme chceli byť pripravení, keď sa vrátiš!“ – Pretože o to sa jedná.

Posledná zvesť je v stopercentnom súlade s Božím Slovom. Keď hovorí Boží Duch, tak zjavuje, spája a otvára naše porozumenie pre Písmo a všetko, čo prorok povedal. Takže nielen „Biblia hovorí...“ alebo „Prorok povedal...“, ale hovoriť to, čo Boh povedal vo Svojom Slove. Nebesia a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva na veky! Halelujah! Amen!

Povstaňme a spievajme Taký, aký som, tak to musí byť.

*Taký, aký som, tak to musí byť,
nie moja sila, len Ty sám.*

*Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Povedzte, prosím, hlasné Amen, aby aj tí, ktorí sú pripojení cez internet po celom svete počuli, že z celého srdca veríme tomu, čo hovorí Biblia, i tomu, čo povedal prorok. Prorok povedal totiž len to, čo hovorí Biblia, a obe tieto veci sú z milosti v dokonalom súlade. Amen! Amen! Halelujah!

Všemohúci Boh daruj milosť, aby všetci prišli k zdravému rozumu a nielen o tých veciach hovorili, ale z milosti boli uvedení do súladu s Bohom, s Božím Slovom, Starým aj Novým zákonom. Zvesť, ktorú nám Boh daroval, je v plnom súlade s Božím Slovom – žiadny nový smer viery ani nové náboženstvo.

Ó, bratia a sestry, práve mi bolo pripomenuté, že 2. 4. 1962 mi Pán prikázal: „Môj služobník, nezakladaj žiadne lokálne zbory a nevydávaj spevník, lebo to je znamením denominácie.“ Boh do života nepovolal novú denomináciu, ale vyvolal zo

všetkých národov a jazykov Nevestu. Všetci bratia na všetkých miestach majú účasť na rozdávaní duchovného pokrmu a podávajú ďalej zjavené Slovo. Neprinášajú žiadne nové učenia ani žiadne rozdelenia. Každé falošné učenie prinieslo rozdelenie a každé pravé učenie zjednocuje telo Pánovo pod Ježišom Kristom – hlavou Cirkvi!

Ó, milovaný Pane, Ty maj s nami Svoju cestu. Požehnaj všetkým a vypočuj všetky modlitebné priania a žiadosti. Prinášame Ti všetky núdze mladých, v manželstvách a rodinách, v zamestnaní. Všetko prinášame k Tebe, Pane. Ako sme počuli v Slove na úvod, milovaný Pane, Ty si nám dal zaslúbenie, že budeš s nami po všetky dni [Mt 28:20]. Po všetky dni, či ideme skrze vodu alebo oheň, skúšky alebo čokoľvek – Milovaný Pane, Ty ideš s nami a plamene nás nespália a voda nás nezatopí. Ty prikážeš, aby bol pokoj, a my budeme mať v Tebe pokoj.

Milovaní bratia a sestry, skôr ako sa budeme ešte raz spoločne modliť, kto má mimoriadne modlitebné prianie? Pozdvihnite ruky. Pán vidí všetky ruky.

Pane, všemohúci Bože, Ty si sa nám zjavil a my vidíme biblické proroctvo v naplnení. Nepotrebujeme viac nič vykladať, ale len prijať Slovo v jeho význame. Ďakujem ti za to, že si otvoril dvere a srdcia vo všetkých národoch a jazykoch a všetci sú zahrnutí do Tvojho spásneho plánu tak, ako si povedal Abrahámovi: „**V tebe budú požehnané všetky národy zeme...**“ [1M 22:18] a že jeho potomstvo nebude možné spočítať ako hviezdy na nebi. Milovaný Pane, Ty budeš mať nescíselný zástup obmytý v krvi Baránka, očistený a posvätený, Tvoje vlastníctvo pre čas a večnosť [Zj 7:9]! Prinášame Ti aj všetky modlitebné núdze a priania na tomto mieste i po celom svete. Ó, Pane, buď milostivý! Všetkým voláš: „Len ver! Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu!“ [Jn 11:40] Aj tam, kde sa to zdá byť nemožným a kde už nevidíme žiadnu cestu ani riešenia, tam nech sa to stane, nech Pán zasiahne, daruje milosť, vybuduje cestu a nakloní srdcia ako potôčky vôd [Pr 21:1].

Milovaný Pane, nech sú všetci požehnaní skrze to, čo sme dnes na tomto mieste povedali. Nech sú všetci nanovo vďační za milosť, ktorú si nám daroval. Nech odo dnes všetci vyvolení, ktorí smú byť Tvojím vlastníctvom, rešpektujú, vo viere prijímajú a dostanú zjavené to, čo si Ty povedal vo Svojom Slove. Nech sú všetci vyvedení z každého zmätku a bludu. Ó, Bože, tí, ktorí sa odvolávajú na Tvojho proroka a na to, čo povedal, ale neporozumeli tomu, nezaradili to do Tvojho Slova a spôsobili rozdelenia v tele Pána a spôsobili, že vznikli rôzne smery a prechádzajú s opovrhnutím pomimo toho, čo Ty teraz konáš. Milovaný Pane, daruj milosť, naprav, buď milostivý, ó, Pane a daruj ctibázeň pred Tvojím Slovom, pred tým, čo stojí napísané v Biblii. Ďakujeme Ti zo srdca, milovaný Pane, za spásu skrze Tvoju krv, za odpustenie všetkej viny a hriechu, za ospravedlnenie skrze vieru v dokonalé vykúpenie na kríži Golgoty.

Ďakujeme Ti, že ešte dnes platí: „...**keď uvidím krv, preskočím vás.**“ [2M 12:13] Milovaný Pane, krvou vykúpený zástup je naveky ospravedlnený a posvätený skrze svätú krv, ktorú si preliat na kríži Golgoty. A s touto krvou si ako najvyšší kňaz vošiel do svätyne svätých a priniesol si ju na trón milosti. Milovaný Pane, chcem Ťa dnes zo srdca prosiť, aby si daroval milosť, zdravý rozum a hlboké pokánie všetkým, ktorí sa odvolávajú na Tvojho proroka, ale hovoria, že trón milosti sa stal v roku 1963 trónom súdu. Milovaný Pane, zasiahni! Zasiahni a daruj milosť, aby všetci z milosti prišli k Tebe, ku krížu, ku Tvojmu Slovu a prežili svoju osobnú spásu, oslobodenie, ospravedlnenie a zjavenie.

Tebe, všemohúcemu Bohu Izraela vzdávame vďaku a prosíme zároveň za Tvoj ľud Izrael. Požehnaj premiéra Netanjahua, požehnaj celý Jeruzalem a všetkých, ktorí žehnajú Izraelu, pretože tak si to povedal v 1. Mojžišovej 12:3 „**A požehnám tých, ktorí Ťa žehnajú, a tých, ktorí ti zlorečia, prekľajem...**“ Môj Bože v nebesiach, zmiluj sa a buď všetkým milostivý. Spomeň na tých, za ktorých sme prosili na modlitbe, pozdvihni nad nami Svoju tvár a daj nám Svoje požehnanie v Ježišovom svätom mene. Amen.